

عنوان مقاله:

بررسی زبان معماری در دوره معاصر ایران با رویکرد نشانه شناسی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علیرضا جزءپیری - گروه معماری هیدج دانشگاه آزاد اسلامی هیدج ایران

بتول انصاری - گروه معماری واحد زنجان دانشگاه آزاد اسلامی زنجان ایران

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله بحث در زمینه ی شناخت و فهم رابطه زبان و معماری است در این مقاله زبان معماری را عاملی متعالی معرفی می کنیم که معمار به وسیله آن ذهنیات خود را به عینیات تبدیل می کند زبان معماری مجموعه ای از قوانین دستورالعمل ها و قوانین ثابت و تغییر ناپذیر نیست که پویا و فعال و زنده است و خود سازنده خود است زبانی که از جنس سکونت است و در رابطه انسان با محیط شکل میگیرد هر اثر معماری دارای ویژگی های خاص و منحصر بفرد خود است که درک آنها تنها از طریق انتقال پیام به مخاطبان امکان پذیر است زبان معماری وسیله انتقال پیام و فهم معانی مستتر در آن است زبان خود دستگاہی از نشانه ها رموز و نمادها است هر یک از نشانه ها تاویلی در جهان پیرامون دارند که راهگشای درک معانی هستند در این مقاله با بررسی چند اثر ارزشمند معماری معاصر با رویکرد نشانه شناسی می کوشیم بکاربردن نشانه در اثر معماری را امری در جهت تسهیل شناخت و درک اثر معماری معرفی کنیم

کلمات کلیدی:

زبان ، معماری ، زبان معماری ، نشانه ، نشانه شناسی ، تاویل معانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/470238>

